

שלום רוזנפלד : לפחות מאה קופסאות בשר במכס ולא למצוא בהן אף שעון.
יצחק שמעוני : איך להגדיר את המונח להסתדר? **שלום רוזנפלד :** לעלות לקומה החמישית של הועד הפועל ולמצוא שם את משה דיין.
דן בראמוץ : הכחנה היא לכל עבודה גופנית שאינה גורמת סיפוק.
שלום רוזנפלד : עבודה שחורה זאת שליחות לבגנה.
יצחק שמעוני : מה זאת חתיכה?
שלום רוזנפלד : זה מושג מופשט מאוד. זה מה שנשאר אחרי שעושים מבר ביקני.
אמנון אחינעמי : נתח לא שמן.
דן בראמוץ : אחת שכרתי להשקיע בה מאמץ.
גבריאל צפרוני : מין מוצר העובר מיד ליד לפני שהוא עובר לסוחר.

★ ★ ★

פקידות במשרד החוץ

אחרי שסיפקו הגדרות למונחים עבריים, התבקשו חברי הצחת לחבר על גבי ספרים שחיברו, הקדשות לאנשים שונים. הם כתבו את ההקדשות הבאות על גבי ספר שנתנו לילדה בת 10, בת השכן.
שלום רוזנפלד : הכניסתי תחת כנסי השכונה.
רות בונדרי : מי יתן ולא תגיעי לפרקן לפני שחסימי את הפרק האחרון בספר.
דן בראמוץ : לרותי היקרה, באהבה וידידות. מאבא.
אמנון אחינעמי : הייתי כותב: שלח לחמך על פני המים כי בעוד שמונה שנים תמצאנו. והייתי מקבל תשובה: אל תבלבל את המות. אני בעצמי כותבת אוטוביוגרפיה, וישר באנגלית.
הקדשות לידיד שהוא סופר:
דן בראמוץ : אני בטוח שלא תהנה מהספר. הוא מודפס על נייר זכוכית.
גבריאל צפרוני : בור שכמוך. קרא ולמד לכתוב.
שלום רוזנפלד : אין תחת אין.

אמנון אחינעמי : סטודנט אחד היה כל כך עקשן שלא חזר מארצות-הברית.
דן בראמוץ : עקשן זה אחד שגם כשאת מסכימה אתו הוא לא מוכן לוותר.
שלום רוזנפלד : הוא כזה עקשן שהוא עומד על דעתו גם אחרי שיצא ממנה.
יצחק שמעוני : מה זה טובת-לב?
רות בונדרי : טובת-לב זאת אחת שלמען ידיד היתה מוכנה להסיר גם את הכותונת האחרונה.
דן בראמוץ : היא היתה כל כך טובת-לב, שיכלה להתפרנס מזה.
יצחק שמעוני : מה זה שקר?
דן בראמוץ : הוא שקרן גורא. האמת היחידה שיאמר זה: אני משקר. אבל גם אז אי אפשר לסמוך עליו.
רות בונדרי : אחד שמשקר כמו מדד יוקר-המחיה.
שלום רוזנפלד : הוא כזה שקרן, שמינו אותו לדובר רשמי אפילו בלי מכרז.

★ ★ ★

התחלות קשות

צוות הישן של אנשי הסירה, הפליט את החכמות **בזו** אחר זו בדרך שיגורית. באחת ההודמנויות, לעג גבריאל צפרוני למנחה יצחק שמעוני בהעירו: אתה בטוח שלא התכוננו קודם? השינוי היחיד, לטובה, בתכנית, היתה החלפתו של החרוזטפטן דן אלמגור בפזמונאי חיים חפר, שהתבקש לחבר המשך (אחרון בהחלט) לשיר-השירים, ולחבר שירי אהבה בנוסח שכונות שונות.

המיצלחים בשירי האהבה, היו שיר ציה ציה ציה בנוסח נערות דיונונה, שיר נערות רחוב הירקון שנסעו לעזה, באנגלית, ושיר אהבה של נערת צפון תל-אביב, בין שורות קרן-קימת לשכונת מחלול, בנוסח הבא:
אל תבלבל את המח / אולי תדבר לענין / אנילא מסכימה כלל לשכוח / תימה שקרה שם בנן. קודיכל פגעת ברגש /

סירת המיון

בניצוחו של יצחק שמעוני (למעלה) נערכה תוכנית נוספת של "שלושה בסירה אחת"

שנית כל הדיברת שטויות / דילך שאני לא פילגש / אתה סתם מטומטם ואידיוט. בכל זאת יש לי אליך קצת יחס / כי בכל זאת היית ראשון / שמע, אל תפעיל עלי לחץ / כי אניכבר מתה לישון.

אנשי הצחת התבקשו לתת עצות טובות למתחילים במקצועות שונים.

יצחק שמעוני : איזה עצות הייתם נותנים לרופא מתחיל?

אמנון אחינעמי : אל תיפול עם המפילות.

דן בראמוץ : אל תחתוך כל דבר שנראה לך מיותר.

יצחק שמעוני : עצות לעולה מתחיל?

רות בונדרי : לא קולטים אותך. בגלל הפרעות באט-מוספירה.

דן בראמוץ : ברוך בואך. תבוא מחר.

יצחק שמעוני : עצות לראש עיר מתחיל.

רות בונדרי : תקרא את שקספיר. תראה שם שכתוב שהחושני עשה את שלו.

דן בראמוץ : מה איכפת לך אם העיר פרוצה?

אמנון אחינעמי : תזכור מאיפה הדג מסריה.

יצחק שמעוני : עצות למבקר מתחיל.

דן בראמוץ : תבקר את מי שאתה רוצה ואיך שאתה רוצה, אבל תעשה טובה, אל תבקר אותי בבוקר.

רות בונדרי : בגלל חגורה לא כדאי לעשות שבת שחורה אולי יש בכל זאת ניצוץ של משורר בליוויסטרסה.

יצחק שמעוני : עצות לימאי מתחיל.

שלום רוזנפלד : היה מנומס כלפי הנוסעים לכל תבריה אותם. אפשר להבריה דברים אחרים.

אמנון אחינעמי : אל תחשוב שזה קל. אשה בכל נמל זאת עבודה נמלים.

דן בראמוץ : בעתם הראשונה אני חושב שסדאי לך עוד לחזור ארצה.

יצחק שמעוני : עצות לזונן מתחיל.

גבריאל צפרוני : כל התחלות קשות. (קריאת ביניים של דן: זה דוקא טוב כשהי קשה).

רות בונדרי : לזוג צעיר הייתי מיעצת — לגמור.

דן בראמוץ : קדימה. נו, וזו כבר... הוסי, נבלות!

הקדשה לעורך מדור רכילות:

אמנון אחינעמי : ידידי, לכשתתפנה מלהצין בחור המנוול, תצין בספר.

דן בראמוץ : לי יש הקדשה דוקא לעורכת מדור רכילות — את הספר הזה רציתי בעצם לכתוב עליך, אבל את זאת כל הזמן.

הקדשה למורה:

רות בונדרי : למורה מכתה חי שקרא לי אנאלפבית.

גבריאל צפרוני : תתאר לך איזה גאון הייתי אילו היית מורה מוסמר.

דן בראמוץ : מורי היקר. הנה פתחת ספר זה והפעלת את מנגנון הפצצה. שלום לך מורי.

בשלב הבא התבקשו חברי הצחת לחבר ביטויי גוזמאות סביב מושגים מסוימים. למשל סביב המושג — גבוה.

אמנון אחינעמי : הוא היה פקיד כל כך גבוה במשרד החוץ שהוא לא הגיע לארץ.

דן בראמוץ : גבוה, זה פקיד שגם כשהוא יושב, ראשו באל-על.

גבריאל צפרוני : יש לי ידיד שקוראים לו חמור. הוא רוצה להיות גבוה כדי שיקראו לו סוס.

יצחק שמעוני : מה זה אדם מפורז?

גבריאל צפרוני : אחד שמגהץ שרוכי-נעליים וחושב שאלה עניבות.

דן בראמוץ : אחד ששובש את אמו ונותן לה נשיקה אבהית.

אמנון אחינעמי : חיפאי אחד היה כל כך מפורז שלקח למשטרה שבוע לגלות את כל התחיות שלו.

שלום רוזנפלד : הוא היה יותר מפורז מהמכסף במס' עלי הפיתוח.

יצחק שמעוני : איך הייתם סגורים בנוזמא פטפטן?

רות בונדרי : הוא פטפטן איום. כבר הציעו לו משרה במשרד-הבטחון.

אמנון אחינעמי : רוסא-שיניים אחד היה כל כך טפטן שהיה צובר משה לאוזן.

יצחק שמעוני : מה זה טיפוס?

רות בונדרי : אחד שלא יודע להבדיל בין ראש-הממשלה ושר-הבטחון.

דן בראמוץ : הוא כל כך טיטש שהוא חושב שלא יקבלו אותו למשרד-החוץ בגלל זה שאין לו שכל.

יצחק שמעוני : מה זה עקשן?

ה מצחיק את הקהל הישראלי? איזה סוג של

בדיחות וחיידקים מהנה אותו ביותר? את התשובה המוסמכת ביותר לשאלות אלה אפשר לקבל רק בהודמנות אחת — בהקלטת תכנית הרדיו שלושה בסירה אחת, שהיא לקסיקון משודר של בדיחות וחכמות מכל הסוגים. תגובת קהל המאזינים במקום, תרועותיו ומחאות-הכפיים שלו, מעידות, ללא כל אפשרות של צביעות, ממה הוא נהנה ביותר.

כאשר הוקלטה השבוע התכנית החדשה של הסירה באולם אהלי-שם בתל-אביב, בפני קהל סטודנטים של בית-הספר הגבוה למשפט ולכלכלה, התברר כי יותר מאשר מבדיחות אקטואליות, פוליטיות, או חברתיות, הם נהנים דווקא מבדיחות מיניות, או מאותו סוג הנקרא — בדיחות גסות.

"חברים, אורחי חיפה", קרא באותו מעמד חגיגי אמנון אחינעמי, שהתבקש לשאת נאום פתיחה למוסד תרבותי בחיפה. "סוף סוף נפתח על הכרמל מוסד צבורי. לא תשלוט כאן הוימה הפרטית. בשטח התרבות עדיין חיפה היא קרקע בתולה אך נפתח בה תלם ונתקע בה יתד. נדע להושיט יד מיובלת לכל עבר... לא במשקאות משכרים נעזור את היצר הפועלי אלא במים מינרליים. גדול וקטן יבואו למש' כנגו ונעשה לילות כימים לגילוי(י)ריות שבחבורה". הקהל באולם התגלגל מצחוק. אבל קרוב לודאי שקוד ישראלי לא ישרד קטע זה, כמו הרבה קטעים אחרים מאותו סוג, למרות שהם היו חוסי-השדרה של התכנית.

★ ★ ★

זמן בקופסאות בשר

בחלקה הראשון של התכנית התבקשו חברי צוות הסירה, דן בראמוץ, גבריאל צפרוני, רות בונדרי, אמנון אחינעמי, ושלום רוזנפלד, לתת הגדרות למושגים נפוצים בישראל. השאלה הראשונה בסי המנחה יצחק שמעוני היתה: מה זה לעשות חיים?

דן בראמוץ : להרביץ אחרי זה שינה בריאה של שעתיים.

גבריאל צפרוני : לשבת בקונצרט בחיל-התרבות ולסעף גרעיניים.

אמנון אחינעמי : לעשות חיים זה לעשות כל דבר שאחרי שעושים אותו, האשה עושה לך את המוח.

יצחק שמעוני : איך הייתם סגורים בזנב זמן?

אמנון אחינעמי : בזנב זמן זה זמן שאין בו הכנסות.

דן בראמוץ : להזמין אדם, חברה, לחדר ולשאל אותה אם היא רוצה קפה קודם.